

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 155 (1791).

ЧЕТВЕР, 27 грудня 1973 року

Ціна 2 коп.

„Союз-13“: політ завершено

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

26 грудня 1973 року після закінчення робіт на борту корабля «Союз-13» космонавти товариші Климук Петро Ілліч і Лебедєв Валентин Віталійович повернулися на Землю. Об 11 годині 50 хвилин за московським часом спускний апарат космічного корабля «Союз-13» здійснив м'яку посадку на території Радянського Союзу за 200 кілометрів на південний захід від міста Караганди.

Медичне обслідування показало, що стан здоров'я космонавтів після приземлення добрий.

У ході восьмидобового орбітального польоту проведено різноманітні науково-технічні дослідження і експерименти. За допомогою системи телескопів «Орион-2» одержано спектрограми зіроч у різних сузір'ях в ультрафіолетовому діапазоні.

Під час польоту проводилися спектрографування і багатозональна зйомка ділянок земної поверхні з метою вивчення природних утворень на території Радянського Союзу в інтересах народного господарства.

За програмою медико-біологічних досліджень з використанням апаратури «Левкой» вивчалися особливості кровообігу головного мозку в різних стадіях періоду адаптації. В умовах невагомості за допомогою системи «Оазис-2» досліджувалися можливості одержання білкової біомаси.

При виконанні наукових експериментів опрацьовувалися удосконалені прилади і методи орієнтації, які забезпечують високу точність наведення телескопів.

На всіх етапах польоту системи корабля «Союз-13» і встановлена на його борту наукова апаратура працювали нормально.

Політ корабля надійно забезпечувався засобами наземного командно-вимірального комплексу, який включає в себе вимірвальні пункти, розташовані на території Радянського Союзу, і науково-дослідні судна Академії наук СРСР. Дані, одержані в ході польоту, обробляються і вивчаються.

НАГОРОДА — САМОДІЯЛЬНИМ АРТИСТАМ

Наш народ любить пісню. Вона уквітчує його свята, закликає на трудові звершення, робить життя ще красивішим.

В Олександрівці хоролий спів має давні традиції. Ось чому багато робітників і службовців району стали учасниками самодіяльного народного хору при районному Будинку культури, яким керує В. М. Савустьяненко.

За заслуги в розвитку народного самодіяльного мистецтва та активну участь у Республіканському фестивалі самодіяльного мистецтва, присвяченому 50-річчю утворення СРСР, хор нагороджено Грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Днями заступник голови облвиконкому Е. М. Чабаненко вручила аматорам грамоту.

К. ПІДЛІСНИЙ.

Закінчуємо ВИРІШАЛЬНИЙ

На два місяці раніше

Випереджати час стало нормою трудового розпорядку в комсомольсько-молодіжній бригаді шостого цеху Кіровоградського заводу радіовиробів. Тут боротьба за високі проценти нормовиробітку щозміни йде паралельно з боротьбою за високу якість продукції. В завком комсомолу нещодавно бригадир Світлана Пахомова представила соціалістичні зобов'язання колективу, який вона очолює, на четвертий рік п'ятиріччя. В основу їх члени бригади поклали хорошу професійну майстерність, вміння ошадити час і матеріали. Їх зустрічний комсомольський — виробничий план наступного року виконати на два місяці раніше строку, до 7 листопада 1974 року.

О. КАРІЯКО.

ПОПРАВКА ДО ПЛАНУ

Хороший настрій у членів комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади колгоспу імені Кірова. Робочий рік ми закінчуємо успішно. Зернових на площі 790 гектарів при зобов'язанні 29,3 центнера з гектара виростили і зібрали по 30,6 центнера. Підвищили і врожайність озимої пшениці. І ось результат — зібрали її по 32,5 центнера з гектара при зобов'язанні 30,3 центнера на площі в 550 гектарів.

На недавніх комсомольських зборах групи, зваживши свої досягнення і можливості, ми прийняли зустрічний план на 1974

рік. Пункти наших зобов'язань значно вищі цього-річних досягнень. Якщо в 1970 році на кожен еталонний трактор давали слово виробити по 1822 гектари умовної оранки, то в наступному вирішили довести цей показник до 2100 гектарів. У своїх силах впевнені — у нас дванадцять механізаторів першого класу, чотирнадцять — другого класу, зараз всі відвідуємо курси професійного навчання.

В. ШАФРАНЬКИЙ, групкомсорг, тракторист.

Колгосп ім. Кірова, Бобринецького району.

Вручення Туркменській РСР ордена Дружби народів

Туркменській РСР вручено орден Дружби народів. Цій події було присвячене спільне урочисте засідання Центрального Комітету Компартії Туркменістану і Верховної Ради Республіки, яке відбулося 25 грудня в Ашхабаді.

З величезним піднесенням учасники урочистого засідання обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

На засіданні з промовою, яка не раз переривалась тривалими оплесками, виступив член Політбюро ЦК КПРС, голова ВЦРПС О. М. Шелєпін.

Він оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Туркменської РСР орденом Дружби народів і прикріпив орден до прапора республіки.

Промову-відповідь виголосив перший секретар ЦК КП Туркменістану М. Г. Гапуров.

З словами сердечної і глибокої вдячності Комуністичній партії і Радянській державі звернулись промовці, які виступали на засіданні.

Учасники урочистого засідання з величезним піднесенням прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР.

(ТАРС).

СЕКРЕТАР парткому Олександрівського електромеханічного заводу Анатолій Васильович Радзієвський запрошував по телефону:

— Приїздить до нас, бригада монтажників цеху металокопункцій, яку очолює Лавренко, новий рекорд встановила.

До рекордів на підприємстві звикли, але цього разу досягнення бригади виявилось дійсно особливим. Для металургійної і хімічної промисловості країни монтажники в листопаді виготовили 50 металевих шаф для станцій керування. З початку року майже тисячу. Кожний член бригади дав майже дві норми за зміну. За десять з половиною місяців колектив виконав зобов'язання третього, вирішального року п'ятиріччя.

... Гуржотів потужний прес. Комсомолец Віктор Руденко ледве встигав виймати з-під штампа акуратно зігнуті у рамку кутники. Подавав їх хлопцям, які торцювали деталі на точили, вправно припасовували до бокових кришок.

— Проводимо заготовку деталей, — пояснює Микола Лавренко. — До кінця року до-

датково до плану вирішили виготовити тридцять шість станцій керування. Частина з них призначена для Індії. Приємно, що для дружніх економічних зв'язків між Радянським Союзом та Індією працюємо і ми.

Після паузи Микола Миколайович додав:

— За підсумками соціалістичного змагання третього кварталу наша бригада зайняла перше місце. Думаємо утримати першість до кінця року. Але працювати можна значно краще.

Бригадир протягнув аркуш паперу, густо списаний цифрами. Мою увагу привернули дві: 30 і 48. Перша означала скільки бригада переробляє тонн металу за місяць, друга — нерационально використаний час на доставку металу із складу. Транспортувати його в цех доводиться власними силами. На це втрачено 48 людино-годин. Є над чим замислитись, навіть, коли ходиш в числі перших.

Успіх в роботі, успіх постійний... Чим же він забезпечується? З таким запитанням звернувся до економістів і нормувальників цеху металокопункцій. У відповідь:

— Очевидно, старанністю в роботі, — відповіли.

РЕКОРДИ СТАЮТЬ НОРМОЮ

● БРИГАДУ ОЧОЛЮЄ КОМУНІСТ

Ця риса характеру колективу від бригадира пішла. Але чіткість і злагожденість у роботі залежала від іншого — від сили особистого прикладу. Микола Миколайович Лавренко для молоді є у всьому взірцем.

— В бригаді дванадцять монтажників, — продовжує бригадир. — Я працюю тут вісімнадцять років. А це покладе на мене, як на ветерана, особливу відповідальність. Свій досвід і знання охоче передаю молоді. Здається, ще зовсім недавно прийшли в нашу бригаду Володимир Шинкаренко і Валерій Глуценко. Звичайно, нелегко працювати в колективі, де розписані не тільки година, а майже кожний рух монтажника. Зараз Володя і Валерій класні спеціалісти і не посту-

паються в роботі перед ветеранами.

З АДУМАВСЯ Микола Миколайович. Напевне пригадав і свої двадцять років, коли вчився в улюбленому загоні. Спочатку був стерновим-сигнальником на підводному човні. Потім — мічманом.

Сім років плавав М. М. Лавренко на підводних човнах. За успіхи в бойовій і політичній підготовці нагороджений медаллю Ушакова, значком «Відмінний підводник», іменним годинником командуючого флотом.

Чимало минуло років відтоді. Але, здається, що Микола Миколайович і зараз знаходиться на човні, який іде точно заданим курсом. Тепер — курсом мирного життя.

— «Не старіють душою ветерани». Ці слова з пісні, немов би про нашого Миколу Мико-

лайовича, — сказали його вихованці.

Колектив, керований комуністом, кавалером ордена Трудового Червоного Прапора М. М. Лавренком, — один з кращих на заводі. Минулого тижня бригада висунула свій зустрічний план на перший квартал: завдання виконати на два тижні раніше строку, видати продукції понад план на 1200 карбованців, годину на тиждень працювати на заощадженій електроенергії, стиснутому повітрі.

Е. ЯРУШОК.

На фото (зліва направо): В. Глуценко В. Руденко, М. Лавренко після закінчення зміни. В особистий рахунок бригади записано ще три шафи, виготовлених понад завдання.

Фото В. Ковпака.

Продовжуємо розмову «Початок біографії»

ДОВІРУ— ЗАВОЮЙ

Дзвоник, що востаннє пролунав у Голованівсько-му СПТУ № 8, сповістив про початок трудового життя. І ось я, новоспечений тракторист, приїхав у колгосп імені Енгельса Новоархангельського району сповнений надій. Бо ще з дитинства мріяв про важелі трактора, з дитинства заздрив механізаторам.

Та на новому місці зустріли без ентузіазму. Не давали техніки. І це ображало, тому що училище я закінчив відмінно. Втім, після довгих вагань бригадира отримав роботу за фахом.

Але зараз цілком розділяю думку тих людей, які вважають, що молодому механізатору не варто чекати якогось особливого прийому на новому місці роботи. Спершу треба зарекомендувати себе, показати своє вміння. А вже

ім'я хлібороба — почесне і відповідальне. Доведи, що ти гідний цього ймення, — тоді тобі і вклоняться односельчани.

Дуже зараз задоволений своєю роботою. Виробничі завдання виконую і перевиконую, влаштовує і зарплата. У нас хороша комсомольська організація. Маю комсомольське доручення. Розраховуватись? Ні, не хочу.

Н. СТЕЦЕНКО.

с. Солдатське, Новоархангельського району.

В руках—робітнича перепустка

Одна з відповідей на анкету «Початок робітничої біографії» прозвучала як тривожний сигнал. Писала колишня випускниця Олександрійського індустріального технікуму Наталка Китаєва. Вона, пропрацювавши два роки в Ставрополі за направленням технікуму, повернулася додому в Олександрію. Але дівчачі не вдалося влаштуватись на роботу за фахом.

Редакція ознайомила з цим листом Олександрійський міськком комсомолу і попросила допомоги Наталці. І ось нещодавно одержали звістку: Н. Китаєва вже працює на фабриці діаграмних паперів.

СКІЛЬКИ КРОКІВ ДО МЕТІ?

ВЕЧІР У ТЕХНІКУМІ РАДЯНСЬКОЇ ТОРГІВЛІ

Успіху досягають цілеспрямовані. Тільки той, хто обрав у житті доступну ціль і не губить її у дріб'язку буднів, хто прагне до неї через усі перешкоди, не рахуючись із силами, зуміє лишити після себе помітний слід на землі. Чи тоннами видобутого вугілля, чи золотими врожайми пшениці, чи радістю, пробудженою в людях.

Вечір, про який ітима мова, багатьох, певне, навірнув на ці роздуми. Бо вже назва нагадувала його учасникам про їх мету, а хід — показав кожному, наскільки наблизився він до неї. Звався вечір «Чи готовий ти стати за прилавок?», учасниками його були учні технікуму радянської торгівлі.

Зал то вибухав аплодисментами, то спокійно замирив у напруженому чеканні, то розчаровано зітхав, щоб за кілька хвилин знову бурливо вітати своїх улюблених. Звичайно, таку атмосферу можуть породити тільки змагання. І вони справді відбувалися тут. Своїми знаннями, вправністю мірялися дві команди дружокурників — 23ПМ та 24ПМ груп.

Що повинен уміти продавець? Головні обов'язки зводяться до простого: завжди бути чемним, серйозним, витриманим, уміти вибрати потрібний товар покупцеві, акуратно згорнути його, правильно підрахувати ціну, швидко і вірно зорієнтуватися в будь-якій ситуації, у якій може поставити працівника прилавку його професія. Усі ці вимоги і лягли в основу конкурсів, які проходили на вечорі.

На кілька годин активний зал технікуму перетворився в імпровізований магазин, де відбувалися події упору справжньому торговельному закладу. Оцінювало дії учасників конкурсу суворе журі, до якого увійшли досвідчені торговельники міста, викладачі технікуму, співробітники міськкому комсомолу. Але не менш суворими суддями були сотні болельників з усіх курсів, які переповнили зал. Кожен з них уже здобув певні знання в технікумі і міг би сам стати на місце учасників конкурсів. І хоча симпатії багатьох одразу розділилися на «своїх» і «чужих», все ж оплески роздавалися з завидною об'єктивністю.

Виступати перед такою аудиторією не легко. Але Люда Литвиненко, Наташа Маковська, Люба Кінша, Люба Андріяшенська, Ліда Немудра — члени команди 23ПМ групи з честю витримали екзамени за імпровізованим прилавком. Іх «магазин» виявився дружнішим, організованішим, веселішим, ніж у суперників. В результаті — команда перемога. Щасливі переможці поспішили поділитися своєю радістю із людьми, яким зобов'язані успіхом — керівником групи Володимиром Петровичем Варецьким та викладачем Валентиною Миколаївною Ершовою.

В індивідуальних змаганнях переміг учень 24ПМ групи Микола Коць.

Вечір видався на славу. Учні отримали хороший заряд бадьорості напередодні виробничої практики.

О. ЖУРБА.

м. Кіровоград.

СТОРОНКИ ІСТОРІЙ

ВІДКРИЛАСЯ ХУДОЖНЯ ВИСТАВКА, ПРИСВЯЧЕНА 30-РІЧЧЮ ЗВІЛЬНЕННЯ м. КІРОВОГРАДА ВІД ФАШИСТСЬКИХ ОКУПАНТІВ

В січні наступного року кіровоградці відзначатимуть 30-річчя звільнення свого міста від німецько-фашистських загарбників. Цій даті присвячена виставка робіт художників, яку позавчора відкрито в художньому салоні Кірово-

градських виробничих майстерень Художнього фонду УРСР.

На виставці представлені живопис, скульптура, зокрема, роботи Б. Домашини, О. Логвинюка, М. Надєждіна, Л. Бондаря, П. Велігурського, А. Маїєвського та ін.

— Нинішня виставка, — сказав заступник начальника обласного управ-

ління культури тов. Ярош, — ще раз свідчить про те, що художники не стоять осторонь життя, що їх твори піднімають глибокі проблеми.

На відкритті виставки були присутні завідувачий відділом пропаганди і агітації Кіровоградського міськкому Компартії України А. І. Ніцой та перший секретар міськкому комсомолу М. К. Скляйченко.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

ЗА ДОПОМОГОЮ НІМЕЦЬКИХ ДРУЗІВ

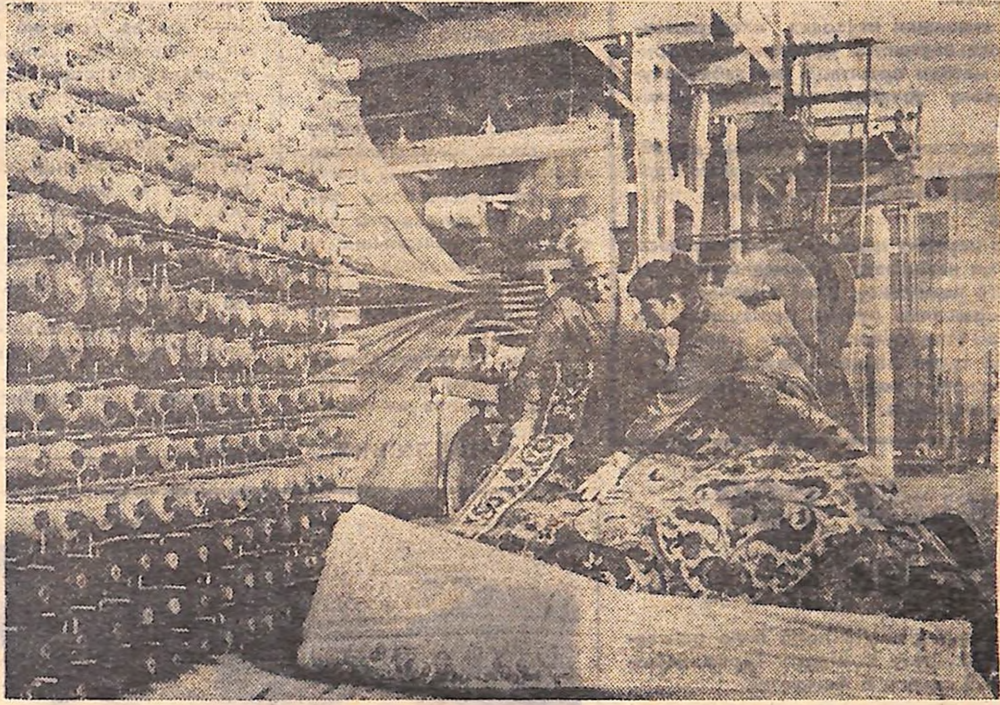
На початку дев'ятої п'ятирічки Алма-Атинська килимова фабрика більш ніж на десять процентів збільшила випуск продукції. На кінець цього року намічено дати 467 тисяч квадратних метрів килимів, на 60 тисяч більше минулорічного.

Такий ріст виробництва став можливим дякуючи технічному переозброєнню підприємства, яке здійснюється за допомогою машинобудівників із Німецької Демократичної Республіки.

Друзі із НДР надіслали алмаатинцям також декілька верстатів «ПС» для випуску килимів «палас».

На знімку: контролер ОТК Алма-Атинської килимової фабрики Ольга КАЧІСОВА і майстер Валентина ШКІНА

Фото І. ВУДНЕВИЧА. АПН.

СТАНІН двадцять років в буржуазній ідеології склався так званий «технологічний напрям», прибічники якого намагаються створити теоретичну основу для політичних програм міншого «великого», процвітаючого буржуазного суспільства, проголошеного політичними діячами капіталістичних країн.

В основі цього «технологічного напрямку» лежить теза про те, що розвиток виробничих сил, науково-технічна революція здібні, мовляв, докорінно змінити соціально-економічну природу капіталізму, ліквідувати його експлуаторську суть, ліквідувати класові антагонізми. І все це — без якихось революційних перетворень соціальної і економічної структури існуючого буржуазного ладу.

Зупинимося на деяких положеннях концепції представників «технологічного напрямку». Авторі різного роду індустріальних теорій (А. Арон, А. Берлі, У. Ростоу, Д. Гелбрейт, Д. Белл, З. Бжозіньський і інші) стверджують, що в умовах науково-технічної революції капіталістична власність, перетворившись в корпоративну, неаче втрачає власницько-капіталістичний характер.

Чи так це? Візьмемо для прикладу США. За підрахунками відомого американського історика і економіста Ф. Ландберга, в 1965—1967 роках один процент власників володіли 80 процентами акцій корпоративного капіталу.

Американський журнал «Ю С-пьюс енд Ворлд ріпорт» нещодавно сповістив, що, за його даними, 10 процентів «вищого класу» в США володіють 54 процентами багатства країни, в той час, як 10 процентів білого населення країни володіють лише одним процентом багатства.

Отже, власність на засоби виробництва в буржуазному суспільстві в нашій дні скупчується в руках власників, які і утворюють клас капіталістів, а цьому класу, як ми бачимо, протистоять мільйони бідних.

На думку американського економіста У. Ростоу, науково-технічна революція в капіталістичних країнах може змінити капіталістичний принцип розподілу суспільного продукту. Оскільки, роздумує він, США виробляють суспільного про-

дукту на думу населення більше, ніж деєсь, остільки вони вступили в нову стадію історичного прогресу.

Але чи означає це, що кожний американець «масово» споживає суспільний продукт? Нічого подібного. У Ростоу відходить від аналізу причини розподілу і отримання частки суспільного продукту різними верствами суспільства, тому що реальні факти спростовують його твердження. Він уявляє про те, що в американському суспільстві існує розподіл суспільного продукту при наявності власності, що 45 процентів власників США, які мають власність в 5 тисяч доларів, не можуть споживати так само «масово», як той один процент власників, які мають власність від 500 до 1 мільйо-

на. Доказом цієї тези використовується добре відомий факт відходу деяких підприємців-капіталістів від безпосереднього управління капіталістичними підприємствами. Однак це саме по собі не може свідчити про зміну характеру влади. Стається лише ускладнення механізму влади.

З одного боку, представники великого капіталу як завжди приймають пряму участь в управлінні. Так, наприклад, в США в 226 великих корпораціях із 500 капіталістичних підприємств і члени їх сімей займали в 1969 році 339 головних адміністративних постів.

ЧИ ВРЯТУЄ КАПІТАЛІЗМ НАУКОВО-ТЕХНІЧНА РЕВОЛЮЦІЯ?

на доларів і більше. За визнанням журналу «Ю С-пьюс енд Ворлд ріпорт», зараз в США 25,3 мільйона чоловік, або кожен восьмий американець, живуть в злиднях.

Науково-технічний прогрес в капіталістичних країнах не змінило ці характеру власності на засоби виробництва, ані принципів розподілу суспільного продукту.

ПРЕДСТАВНИКИ технологічних концепцій намагаються довести, що в ході науково-технічної революції в капіталістичному суспільстві стала «трансформація» влади, яка, так само як і власність, буцімто, перестала бути капіталістичною. Стверджується, що влада як в корпорації, так і в суспільстві в цілому перейшла від капіталіста-підприємця до особливої управлінської групи — менеджерів, — які начебто, не зацікавлені в одержанні максимальних прибутків і «виражають інтереси всіх верств суспіль-

ства». Доказом цієї тези використовується добре відомий факт відходу деяких підприємців-капіталістів від безпосереднього управління капіталістичними підприємствами. Однак це саме по собі не може свідчити про зміну характеру влади. Стається лише ускладнення механізму влади.

З другого боку, вища управлінська еліта в співучасником підприємств в розділенні прибутків, одержаних корпорацією. Як показує згаданий вище Ф. Ландберг, оклади і інші прибутки адміністративної верхівки корпорацій в США можуть складати до одного мільйона доларів на рік. В той час зарплата кваліфікованого аченого не перевищує 50 тисяч доларів.

В політичній сфері влада належить крупному капіталу. Так, в США в складі 91 складання вищого органу влади — конгресу (1968—1970 рр.) з 535 конгресменів було 184 банкіра, 310 юристів, 2 діяча науки, 5 медиків, 8 інженерів і 26 інших осіб. В конгресі не було жодного робітника. Склад цього конгресу показує, що він виражає інтереси крупного капіталу.

ПРЕДСТАВНИКИ технологічних концепцій багато говорять про те, що науково-технічна революція «ліквідує антагонізм і протиріччя» в капіталістичному суспільстві, а її бурхливий розвиток свідчить про відсутність конфлікту між виробничими силами і капіталістичними виробничими інструментами відношеннями. Звідси робиться висновок про зникнення в розвинутих капіталістичних країнах бази соціальної революції.

Але факти показують, що в капіталістичних країнах науково-технічна революція не ліквідує протиріччя між новими, виробничими силами, що вирости до величезних розмірів, і старими капіталістичними виробничими відношеннями, між суспільним характером виробництва і чужакою формою привласнення суспільного продукту. Факти свідчать, що насправді є соціально-економічна основа класової боротьби. Ця боротьба збільшується, вона досягла величезного розмаху й гостроти. За десятиріччя з 1960 по 1970 рік в капіталістичних країнах страйкувало 380 мільйонів трудящих, лише в одному 1971 році — більше 70 мільйонів.

Науково-технічна революція, незважаючи на бурхливий розвиток виробничих сил, стає безсилою вивести капіталістичні країни на новий ступінь соціального прогресу. Вирішити назрілі корінні проблеми капіталістичного суспільства може лише соціалістична революція, яка перетворює капіталістичну власність в суспільну, ліквідує експлуатацію людини людиною, замінює буржуазну демократію — демократію для багатих — демократією для людей праці, створює новий образ життя, що забезпечує дійсну свободу для розвитку кожного члена суспільства.

Науково-технічна революція не закріплює, а послаблює капіталізм. Ця революція не звільнює, а, навпаки, розширює соціальну базу соціалістичної революції. Об'єктивний хід історії всупереч побажанням представників технологічних концепцій свідчить про це

І. КОЗИКОВ,

кандидат філософських наук.

ПАМ'ЯТНА ПОДОРОЖ

Нещодавно ми побували на екскурсії в місті Кіровограді. Ми — це 29 активістів комсомольської та піонерської організації Маловісківської середньої школи № 4. Очоловали групу старша піонервожата Любов Миколаївна Продав та вчителька англійської мови Валентина Іванівна Ніколенко.

Не забути нам того, як стояли в хвилині мовчання біля могили Невідомого солдата, і вітер гойдав пелюстки квітів, покладених нами на камінь постаменту. Не забути і того, як захоплені, зосереджені ходили залами краєзнавчого музею, кар-

тинної галереї і за словами екскурсовода відтворювали в своїй уяві грандіозний історичний шлях свого народу. А як не згадати подорожі вулицями і площами міста, які пам'ятають кроки Суворова Пугачова, Артема, Заньковецької і Яновського, на яких пролилася священна кров визволителів Батьківщини.

Зараз ми живемо по звичному розпорядку: школа, уроки, відпочинок. Але відчуваємо себе внутрішньо багатшими, дорослішими. І часто згадуємо поїздку до міста, якому завдячуємо цим.

**О. КАРМАННА,
Ю. МАЛЯНИЧЕНКО,**

десятикласниці Маловісківської середньої школи № 4.

КЛУБ СТАРШОКЛАСНИКІВ. ВИПУСК № 4.

ТВОЯ ТОЧКА ЗОРУ

ЧИМ ЗАЦІКАВИТИ?

Що змусило мене написати цього листа?

... Прозвучав дзвінок з шостого уроку. Учителю ще не залишив клас, а до мене вже звертають запитливі погляди однокласники. Я розумію їх. Вони хочуть знати, чи буде сьогодні репетиція вечора-зустрічі з 9-класниками Млинківської середньої школи. Звичайно, буде.

Так думала і я. Але ось ці два комсомольці, які з байдужими очима зараз же по закінченні уроків залишають клас протягом кількох днів, — іншої думки. Їх зовсім не цікавить, до чого готується клас, про що говорять товариші, які залишилися після уроків.

Що ж нам з ними діяти? Кожен із вас уже, можливо, подумав у цю хвилину: «А що тут з ними панькатися? Викликати на засідання комітету чи на комсомольські збори і там поговорити з ними байдужими хлопцями?»

Розумію. Але я зовсім не відчуватиму задоволення, коли Сашко і Валерій, прокритиковані колективом, залаштунуться з нами і байдуже татнунуть ляжку нещасливим завданям. Хіба можна так? Я не приховую, мені самій часом хочеться грюкнути дверима, але в таке слово «треба». А різні «не можна», «не маю часу», «не хочу» комсомольці не має права говорити.

Я лише перший рік виконую обов'язки секретаря комітету комсомолу школи. Проте застудую тих організаторів, які чинять саме так, не намагаючись справитися з завданням іншим шляхом, окрім обговорення на комсомольських зборах.

Я прагнула сама кілька разів поговорити з хлопцями, бачила ці прагнення і в своїх товаришах. Але виходить все даремно. Часто падаєш у відчай: «Невже це невміння працювати з колективом, невміння вплинути на товаришів? Можливо, спробувати виконувати обов'язки цих байдужих самій, не гаючи часу на розмови з ними? Хоч і важко, але можна було б справитися. От тільки не дає спокою питання: «А навіщо ж живуть тоді ці хлопці? Яку користь приносять вони своєму колективу, своєму суспільству? Вони непогано навчаються, але ж зовсім неактивні. А я переконалася, що громадська активність і успішність — невід'ємні».

То як же мені діяти в цьому випадку? Як допомогти юнакам позбутися своїх однобоких поглядів на життя, довести, що уроки в школі це ще далеко не все? Чим зацікавити їх?

Г. ПОПОВА,

учениця 9-го класу. с. Куцезолівка Онуфріївського району.

А що думаєш з приводу цього листа ти, старшокласниці? Напевне і в твоєму класі є подібні Валерії і Олександрі. Що порадиш Галіні?

Пиши нам. Чекаємо на твої листи.

ШКІЛЬНИЙ КОМСОМОЛ — ПУТІВКА В ЖИТТЯ

ІНІЦІАТИВА — ВІД УЧНІВ

Наташа Гайдученко помилилася. Помилалася в той день, якого найбільше чекала, в тій справі, до якої так старанно готувалася. Але «трагедія» ні великої, ні малої з того не сталося. Навпаки, у школі з помилки... ширі раділи. І активісти 9Б, і вчителі, і навіть сама Наташа.

Бо помилилася групкомсорг 9Б у своїх сподіваннях на невдачу. Не тому, що вона невпевнена в своїх діях чи робить щось проти волі. Просто характер у неї такий, як і в більшості хлопців і дівчат її віку: чим лужче хочеш донести щось хороше до людей, тим сильніше хвилюєшся: чи зможеш? чи зрозуміють? А там закривається і зовсім розплачує: а чи потрібно це взагалі?

Так було і цього разу. Знала Наташа тема диспуту цікава — «Ким бути чи яким бути?», і потрібна, і корисна. Але чи сприймуть його у 9Б, де так те герлять фальші і шаблону, чи зачепить він серця чисті і горді, сповнені високих помислів і мрій?

Успіх перевершив усі сподівання. Розгарячілі дев'ятикласники просперечалися удвічі довше відведеного часу. Ніколи не говорили вони так відверто і гаряче, як того дня. І навіть вийшовши зі школи, продовжували сперечатися про свої життєві ідеали. А ввечері не один

з них довго не міг заснути, обаумуючи відверті слова, сказані на його адресу однокласниками, і все повертався думками до одного: «А все-таки яким же бути? По кому робити життя?»

Це лише один епізод з життя комсомольської організації нашої школи. Комсомольці вміють чудово відпочивати, організувати свій час. Готують змістовні тематичні вечори. Традиційними стали зустрічі учнів з людьми старшого покоління. Вони проходять під девізом «Де потрібні робочі руки?» Пам'ятаю одну з таких корисних і приємних зустрічей комсомольців з працівниками сфери обслуговування. Виступаючи розповідали юнакам і дівчатам про те, які почесні спеціальності перукаря, швеї, кондитера, кухаря, шевця, скільки чуйності і доброзичливості у відношенні до людей повинні мати працівники сфери обслуговування.

Комсомольці 10Б запросили до себе орденосців з колгоспу імені Леніна міста Новоукраїнки.

Пошуком охоплені вчителі і учні. Пошук — це головна риса, що характеризує наш колектив. Пошук — це джерело ініціативи, комсомольське завдання.

Л. КРИВА,

вчителька Новоукраїнської СШ № 4.

КАРНАВАЛ ЧЕКАЄ НА ВАС

Як виготовити новорічний костюм?

В приміщенні Гурівської середньої школи Долинського району цікаво проходили обласні змагання юних лісників. Абсолютним чемпіоном області серед них стала Валентина ТЕМІНЬКА, яку ви бачите на знімку. Вона учениця 9-го класу Гурівської школи.

Фото П. АРЧІКОВА.

детально пояснювати, як їх виготовити. Зверніться до своїх старших товаришів, і вони допоможуть вам у цьому.

Зпоміж одягу літературних персонажів легко приміром виготовити костюм Лисичи. Пошийте на голову рудий капішон, прикріпіть до нього картонні вуха і мордочку, на шию зробіть «хуторний» комірець, на руки такі ж білі манжети. Кофта має бути також білою, платтячко коричневе. Окрасу вбрання — пишній хвіст можна зробити на драпній основі, а потім обшити хутром з накрохмаленої марлі і розфарбувати аніліном. Кінчик хвоста лишити білим, а сам хвіст — рудим. На ноги Лисичка може одягти коричневі чобітки.

Якщо ви хочете скидатися на героїв Фенімора Купера, приготуйте таке вбрання. До рукавів яскравої футболки від ліктя донизу пришійте бахрому. Виготуйте безрукавку з яскравою сучасною сатиною з декоративною шпуровкою збоку. До штанив пришійте кольоровий в'юничок. Головне вбрання — до обідка прикріплене яскраве пір'я з кольорового паперу, наклеєного на тонкий картон. Матеріалом для сережок можуть послужити кришки пляшок з-під молока, для кісок — мотки чорного муліне.

Пам'ятайте, що в костюмах літературних персонажів ви маєте передати особливості характеру своїх героїв. Іншими словами — зіграти на бал-маскарад! своєрідну роль. Приміром, Лисичка має бути хитрою, її рухи вкрадливими, хода — пританцьовуючою. В поведінці Індіанна переважає спокій, арінонаженість, високе почуття власної гідності.

Костюми не обов'язково робити із справжнього шовку чи бархату. Матеріалом для нього з успіхом може послужити дешева бязь чи марля, байка чи ситець. Ці тканини з до-

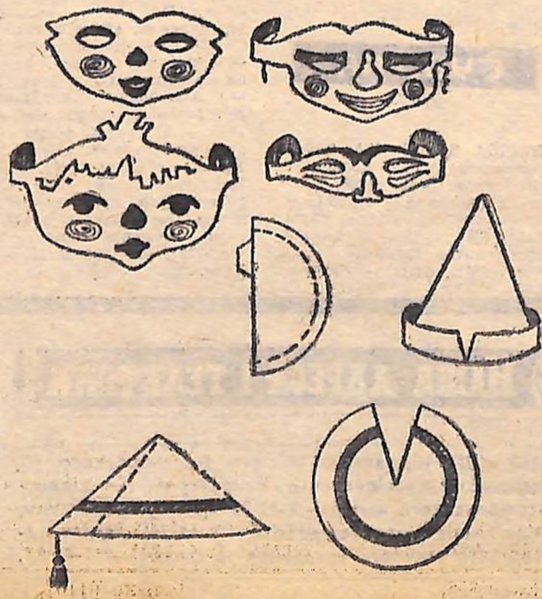
помогою фарб можна «перетворити» у найвишуканіший матеріал. Так, з допомогою аерографічного способу фарбування з чистою марля можна «утворити» ефектний шовк. Для цього тканину розправляють на листі паперу і кладуть на неї вирізані із картону орнаменти. Потім покривають об'єкт брызками фарб з пульверизатора. Коли картонні зняти, на матеріалі лишаються білі малюнки на кольоровому фоні. Перекладіть картонки на інші місця, але так, щоб вони частково покривали білі малюнки і набризкайте на неї фарбу іншого кольору. Так повторюйте доти, доки не отриматиме матеріал з бажаною барвною гаммою.

Карнавальний костюм можна виготовити і з окремих деталей, тобто з масок, головної вбрання, комірець, гал-

стуків, манішок тощо. Деталі для «малого костюмування» робляться в основному з паперу і дешевих тканин. Карнавальна маска... Звичайно, ми не можемо не згадати про неї. Адже це вона, маска, створює неповторний колорит таємничості, романтичності на всіх маскарадах, це вона додає веселості і сміливості всім його учасникам. Найчастіше на балах можна зустріти такі звані пімаски. (Окремі з них ви бачите на малюнку). Вони вирізаються з паперу, із зворотного боку до них приляплять шпурочки і підклеюється марля. Пімаску можна зробити у формі метелика, квітки, жука, птаха. Ефектно виглядають пімаски, до якої знизу прикріплюється мереживо. Цікаві також пімаски, у яких вирізано отвір для середньої частини обличчя: очей, носа, рота. Живе обличчя в поєднанні з намаляваними бровами, бородами, усамі створює комічне враження.

Звичайно, повністю відповісти на всі питання, які вас цікавлять перед новорічним святом, ми просто не в змозі! Якщо ж ви хочете дізнатися більше про карнавал, радимо вам зайти до бібліотеки і прочитати такі книги: А. Шкобєлов «КАРНАВАЛИ І ТУ-ЛЯННЯ»; збірки «НА НОВОГОДНІЙ ЕЛКЕ»; В. Шкобєлов «МАСКАРАД» (М., 1965 г.); дві книги Р. І. Ходєс-Поліноської і М. К. Бронзєвєт «Костюми літературних героїв» та «Молодіжні карнавальні костюми». Перегляньте також підшивки муніципальних газет за грудень-січень.

Отже, ти приступаєш до виготовлення новорічного костюма. Можливо, мрієш не тільки поспішитися на новорічному святі, але й отримати пошук за оригінальний наряд. Що ж, ти маєш всі можливості. І ми щиро бажаємо тобі в цьому успіху.

«ПРИРОДА: ми»

НЕ ЛИШЕ ШАНУВАЛЬНИКИ...

«Не ламай калину», — співається в пісні. Робітник-природолюб Микола Литвинов цими словами звертається до читачів «Молодого комуняра»...

В «Роздумах про зеленого друга» М. Ножнов наводить багато прикладів того, як у нашому місті на очах псується краса, наносять непоправної шкоди природі.

І скільки таких «невимущених» злочинів коїться майже щодня?

Та чи не найбільше шкоди зеленим насадженням завдають дитячі пустощі. А діти мають стати найактивнішими охоронцями природи, якщо їх вміло спрямувати.

ТАКА робота ведеться в багатьох школах і дитячих садках. Було б дуже корисно, якби з ініціативи, скажімо, міському комсомолу, кожна школа, піонерська дружина, загін стали гласними шефами певних об'єктів, вулиць, парків, скверів.

Чим глибше діти пізнаватимуть таємниці природи, чим більше цікавого вони визнаватимуть, тим свідоміше буде їх ставлення до рослинного і тваринного світу.

чайно, трапитись, якщо вчитель не-правильно пояснить мету досліду, допустить методичну безтактність. Але засуджувати подібні досліди і говорити, що вони викликають «протиріччя у вихованні дітей», мені здається не слід.

М. Литвинов іде ще далі, він пише: «Викликає незгодження і так: У школі цілий рік вчать дітей оберігати природу, а на літо дають завдання збирати гербарії. При чому, хто збере найбільш — тому краща оцінка».

Треба, щоб наші діти росли сміливими, допитливими і наполегливими, цілеспрямованими і переконаними захисниками природи, розуміли її силу, бачили її справжню красу, відчували ніжність у взаєминах з нею.

О. МОТОРНИЙ, м. Кіровоград, письменник.

У ЧЕРВОНОМУ кутку гуртожитку № 1 тресту «Олександріяважбуд» юнаки і дівчата, затамувавши подих, слухали розповіді ветеранів війни. Кожного дня вони зустрічалися з ними на будовах міста, навчалися у них майстерності.

Уміло організовують своє дозвілля після робочого дня молоді робітники будівель-

ли зусилля, виробили план культурно-масових заходів. Знайшлися і ентузіасти, які беруть активну участь в організації проведення вечорів.

Хороший відпочинок — це настрій, багаторість, духовне збагачення. Члени ради гуртожитку знають, як його організувати.

Рада гуртожитку, яка налічує 14 чоловік, прагне якомога краще організувати дозвілля мешканців. Останнім часом робітники почали пропонувати теми лекцій, які б вони хотіли прослухати.

Цікаві вечори, бесіди, лекції у гуртожитку зближують молодь. Тепер не доводиться довго шукати організаторів відпочинку. До цього причетні всі. І якось саме по собі виробилось правило у наших будівельників: коли не ти зробиш, то хто ж тоді?

М. КОЛОДЯЖНИЙ, секретар комітету комсомолу БУ № 1 тресту «Олександріяважбуд», член ради гуртожитку.

СЬОГОДНІ У НАС ВЕЧІР

ного управління № 1. Немає такої суботи чи неділі, щоб у гуртожитку не відбувся вечір відпочинку, часто сюди запрошують лекторів з міському комсомолу, товариства «Знання», знатних людей міста.

Спочатку були скептики, які твердили, що організувати культурний відпочинок у нашому гуртожитку неможливо. Кому, мовляв, цікаво буде слухати після роботи лекцію.

Але комітет комсомолу будівельного управління і рада гуртожитку скоординува-

НОВИЙ ХОЛОДИЛЬНИК

В сімействі апаратів, які випускає Аліутський завод побутових холодильників в Литовській РСР, поповнення: тут створено новий компресорний холодильник «Снайге-11».

Холодильник має чотири знімні полиці, ємності для зберігання м'яса, фруктів та овочів. В дверцях — спеціальна гнізда, куди можна класти яйця, розфасовані продукти, стани і пляшки.

Висота «Снайге-11» — 1335 мм, ширина — 570 мм, глибина — 600 мм. Зараз ведеться підготовка до серійного випуску нового холодильника.

На знімку: конструктор Аліутського заводу Вітаутас Лабунайтіс оглядає холодильник «Снайге-11».

Фото М. Баранускаса. АПН.

Погода

Вдень 27 грудня по території області та місту Кіровограді передбачається мінлива хмарність, невеликі опади, слабка ожеледь, ранком місцями туман. Вітер південно-східний, 10-14 метрів на секунду. Температура по області 3-7, по місту — 3-5 градусів тепла.

29 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Загадки і відгадки». (М). 10.15 — Для школярів. «Ліси наша пісня». (М). 11.00 — Художній фільм «Антон Іванович гнівається». (М). 12.25 — «Здоро-

в'я». (М). 12.55 — Вистава. А. Макайонок. «Таблетку під язик». (Кіровоград). 15.05 — Програма передач. (М). 15.10 — Кольорове телебачення. «Союз радянських народів». Документальний фільм. (М). 16.00 — Кольорове телебачення. «Музична пошта». (М). 16.30 — «Людина. Земля. Всесвіт». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Золотий Орфей». Естрадна програма. (Болгарія). 18.50 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 19.30 — Художній фільм «Старик-розбійник». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Святочний вечір, присвячений 200-річчю Московського академічного хореографічного училища. (М). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Загадки і відгадки». (М). 10.15 — Для школярів. «Ліси наша пісня». (М). 11.00 — Художній фільм «Антон Іванович гнівається». (М). 12.25 — «Здоров'я». (М). 15.10 — Кольорове телебачення. «Союз радянських народів». Документальний фільм. (М). 16.00 — Кольорове телебачення. «Музична пошта». (М). 16.30 — «Людина. Земля. Всесвіт». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — «Народний телеуніверситет». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 18.40 — «Честь і слава героям праці». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Ф. Лейтгар. «Граф Люксембург». Вистава. (К). 20.25 — «Міжпа-

родне життя». (К). 20.50 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави «Граф Люксембург». (К). 22.30 — Тележурнал «Старт». (К). 23.30 — Вечірні новини. (К).

30 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — Для школярів. Телевізійний багатосерійний спектакль, «Хлоп'ята

з нашого двору». Історія посьма. (М). 11.30 — «У сім'ї єдиний». До Дня утворення СРСР. (М). 12.00 — Кольорове телебачення. «Музичний кіоск». (М). 12.30 — Кольорове телебачення. «Сільська година». (М). 13.30 — Д. Кабалетський. Третій концерт для фортепіано в оркестром. (М). 13.50 — Міжнародна панорама. (М). 14.20 — Кольорове телебачення. «Наша адреса — Радянський Союз». (М). 15.20 — Художній фільм «Розумні речі». 1 серія. (М). 16.30 — «Вогні цирку». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 19.10 — «По концертних залах Москви». (М). 19.50 — Кольорове телебачення. Телевізійний музичний художній фільм «Жили три холостяки». 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Телевізійний музичний фільм «Жили три холостяки». 2 серія. (М). 22.35 — Кольорове телебачення. «Артолет». (М). 23.35 — Кольорове телебачення. «Тираж «Спорт-

лото». (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — Для школярів. Телевізійний багатосерійний спектакль. «Хлоп'ята з нашого двору». Історія посьма. (М). 11.30 — «У сім'ї єдиний». (М). 12.00 — Наша адреса (К). 12.05 — «В нашій сім'ї трудягий». (К). 12.50 — Концерт. (Ужгород). 13.30 — «Свято календаря». (Херсон). 14.10 — «Вітчанно моя, неозора». (К). 15.00 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Відчипіть, козенята». Вистава. (К). 16.30 — «Закони моєї Батьківщини. (Одеса). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Олівець-малюнець». (К). 18.00 — «Ви нам писали». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Свято мистецтва». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Приборкання воно». 1 серія. (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.